

Arrest

nr. 152 936 van 21 september 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 24 april 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 juni 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), aan de verzoekster ter kennis gebracht op 25 maart 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 mei 2015 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Mr. E. VAN DIJK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 19 november 2008 dient de verzoekster, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Op 26 februari 2009 beslist de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen tot niet-inoverwegingname van de aanvraag.

1.2. Op 2 juli 2009 dient de verzoekster een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Op 3 mei 2011 wordt de aanvraag ongegrond verklaard en wordt aan de verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.3. Op 27 april 2011 leggen de verzoekster en haar partner K. Y. (...) voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Deurne een verklaring van wettelijke samenwoning af.

Op 12 juli 2011 dient de verzoekster een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van partner in een duurzame relatie. Zij wordt op 28 februari 2012 in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.4. Op 13 juni 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Dit is de thans bestreden beslissing die aan de verzoekster op 25 maart 2015 wordt ter kennis gebracht. Deze beslissing luidt als volgt:

"(...)

In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

(...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980: het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, wordt beëindigd.

Op datum van 27/04/2011 sloten betrokkene en haar Belgische partner de wettelijke samenwoning af.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat de Belgische partner, K. Y. (...) op 12/05/2012 een huwelijk heeft afgesloten met E.M. S. (...). Gezien Art. 1475 van het burgerlijk wetboek stelt: § 2. Om een verklaring van wettelijke samenwoning te kunnen afleggen, moeten beide partijen voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° niet verbonden zijn door een huwelijk of door een andere wettelijke samenwoning;

Aangezien de Belgische partner van betrokkene na de wettelijke samenwoning gehuwd is met iemand anders dan betrokkene, werd de wettelijke samenwoning geannuleerd. Bijgevolg is er geen verwantschap meer tussen betrokkenen,

Betrokkene ondertekende op 16.08.2012 een document waarbij bewijzen worden opgevraagd die onze dienst moet toelaten de situatie van betrokkene te onderzoeken, zoals gesteld in artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980: 'Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins - en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong'.

Betrokkene legt de geboorteakte en het bewijs van identiteit voor van haar Marokkaanse dochter, Aangezien het verblijf van haar dochter ook ingetrokken werd en zij meegaat met haar moeder kan dit geen belemmering vormen om terug te keren naar het land van herkomst.

Verder legt betrokkene nog een deelcertificaat Nederlands als tweede taal voor. Aangezien het volgen van Nederlandse les een verplichting is inzake inburgering, toont dit niet aan dat betrokkene op een bijzondere manier reeds geïntegreerd is in België of grote moeite doet om geïntegreerd te geraken.

Ook het voorgelegde huurcontract en ziektekostenverzekering vormen geen obstakel in het kader van een terugkeer naar het land van herkomst,

Aangezien betrokkene er voor kiest geen andere bewijzen voor te leggen en er dus geen grondig onderzoek kan gevoerd worden naar onder andere de gezinssituatie, sociale en culturele integratie in België en de bindingen met haar land van oorsprong, wordt verondersteld dat deze situatie niet van die aard is dat een terugkeer naar het land van herkomst schadelijk zou zijn voor betrokkene.

*Het recht op verblijf van betrokkene wordt bijgevolg ingetrokken.
(...)"*

2. Over de ontvankelijkheid

Uit een brief van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 augustus 2015 blijkt dat de bestreden beslissing werd ingetrokken. Dit gegeven wordt ter terechtzitting niet betwist. Het beroep tot nietigverklaring is derhalve zonder voorwerp geworden (cf. RvS 14 juni 2006, nr. 160.104 en RvS 26 februari 2009, nr. 190.905).

Het beroep tot nietigverklaring is niet-ontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend vijftien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN